

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.237 van 20 januari 1999
in de zaak A. 82.027/VII-17.561.**

In zake : Gijsbert MAAS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. WELKENHUYSEN,
kantoor houdende te LUBBEEK,
Staatsbaan 168

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gijsbert MAAS,
van Nederlandse nationaliteit, op 20 januari 1999 heeft
ingediend, om de schorsing bij uiterst dringende
noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van
30 december 1998 van de Minister van Justitie, houdende
de uitlevering van verzoeker aan de Nederlandse
Regering, met het oog op de tenuitvoerlegging van het
arrest van 10 oktober 1995 van het Gerechtshof te 's
Hertogenbosch;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gelet op de beschikking van 20 januari 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 januari
1999, om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
B. WELKENHUYSEN, die verschijnt voor verzoeker, en van
Advocaat B. DERVEAUX, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoeker op goede gronden betoogt dat de uitlevering aan Nederland is voorzien op donderdag 21 januari 1999, dat het bestreden besluit dateert van 30 december 1998, en dat dit besluit hem werd betekend op 18 januari 1999, zodat is voldaan aan de eerste voorwaarde, opgenomen in voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende, wat de derde voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, dat verzoeker zich uitsluitend beroept op een financieel nadeel, dat in principe niet moeilijk te herstellen is, vooreerst omdat dit nadeel uitsluitend aan hemzelf is te wijten, vermits hij in Nederland werd veroordeeld door een arrest van 10 oktober 1995 van het Gerechtshof te s' Hertogenbosch, dat in kracht van gewijsde is getreden (zie brief van 29 september 1998 van het Nederlands Ministerie van Justitie), zodat het motief van de

gevraagde uitlevering is, zijn straf te ondergaan in zijn moederland; dat vervolgens de door verzoeker opgelopen straf uitsluitend te wijten is aan zijn eigen toedoen, zodat het door verzoeker ingeroepen nadeel niet voortvloeit uit het bestreden besluit, maar uit de voornoemde Nederlandse gerechtelijke beslissing, waaraan verzoeker zich blijkbaar wenst te onttrekken; dat bijgevolg het door verzoeker beweerdelijk geleden nadeel te wijten is aan zijn eigengereid handelen, temeer daar de B.V.B.A. MALE te Antwerpen, waarvan verzoeker zaakvoerder is, pas is opgestart op 15 januari 1998, derhalve lang nadat hij wist dat hij een straf diende te ondergaan in Nederland; dat hij blijkbaar naliet in zijn vervanging te voorzien in België, hoewel hij in Antwerpen een medewerkster lijkt te hebben;

Overwegende dat het aangevoerde financiële nadeel, in ieder geval niet moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde van de drie cumulatieve voorwaarden van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twintig januari 1900 negenennegentig,
om 16.00 uur door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.